

punkt, der var det mest nærliggende at gøre det på.

Jeg vil gerne spørge: Hvad er grunden til, at man har valgt kun at tage en del af eksklusivbestemmelserne med i det her lovforslag? Så vidt jeg husker, har Kristendemokraterne også haft et ønske om, at alle former for eksklusivbestemmelser skulle ophæves. Hvorfor er det ikke med i forslaget her? Ville det ikke være mest fair?

En advokat bliver jo ulig hårdere ramt, hvis ikke vedkommende ønsker at være med i Advokatsamfundet, end en håndværker, som dog trods alt har væsentlig flere jobmuligheder inden for sit område end en advokat, som i den grad bliver truet på sit brød. Hvordan kan det være, at Kristendemokraterne er fuldstændig ligeglade med det?

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Nu ved hr. Ole Sohn godt, at jeg ikke sådan hører til de største politiske taktikere, men lige på det her punkt er jeg faktisk blevet rådet til, at vi genfremsætter det forslag, som regeringen har fremsat. For som hr. Ole Sohn ved, ville det jo give regeringen en god mulighed for at vige udenom, hvis vi ændrede i forslaget. Jeg kunne aldrig have fået den tanke, men det er der så andre i mit bagland, der har.

Det skal så ikke forhindre os i at fremsætte den anden halvdel på et senere tidspunkt, for Kristendemokraterne går faktisk ind for, at det også skal gælde de liberale erhverv, altså arbejdsgiversiden. Men for ikke at få det her skudt ned valgte vi at sige: Jamen så tager vi den her som det første step, og så er vi klar til at komme med det næste step, når vi får det her vedtaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er meget et spørgsmål om taktik. For hvis man ændrede et komma i sådan et forslag, så er det muligt, at regeringen havde fundet anledning til at springe fra. Men Kristendemokraterne må da også have nogle etiske overvejelser bag at sige: Nu bruger vi de borgerlige partier til at få ødelagt eller ændret eller ophævet eksklusivbestemmelserne på lønmodtagerområdet. Og så når Kristendemokraterne kommer med forslaget om at ophæve eksklusivbestemmelser inden for de liberale erhverv, så stemmer de borgerlige imod. Det ved man jo godt.

Det er jo derfor, regeringen trækker det ud. De vil ikke røre ved deres eget kerneområde, det kunne de ikke drømme om at gøre. Men Kristendemokraterne plejer da at have sådan en fair form for tilgang til politik, hvor man siger, at det skal være ens for alle. Her gør man bevidst det, at man falder i den grøft, hvor man om ikke lefler for regeringen så siger: Nu forsøger vi at få regeringens stemmer til det her forslag. Det gør man vel vidende, som Kristendemokraterne også gerne ville have det, at en ophævelse af eksklusivbestemmelser inden for det liberale erhverv aldrig bliver til virkelighed, og da slet, slet ikke med denne her regering.

Derfor havde jeg håbet, at Kristendemokraterne i det mindste havde fremlagt et forslag, hvor man havde fastholdt den oprindelige idé om, at alle former for eksklusivbestemmelser skulle fjernes, men jeg kan forstå, at man alligevel har brugt taktiske våben for at få de borgerlige med.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Nu har vi jo bestemt ingen grund til at lefle for regeringen. Vi har grund til at føre den politik, som vi mener er den rigtige, og som er kristendemokratisk politik. Men vi har samtidig, kan jeg forstå, den modsatte holdning end Dansk Folkeparti, som siger, at kan man ikke få hele pakken, så vil man ingenting have.

Her siger vi: Kunne vi få en del af pakken, så lad os tage det som det første step og så tage det andet senere. Det er simpelt hen det, der ligger til grund for det, men der er ingen tvivl om, at Kristendemokraterne gerne så, at eksklusivbestemmelserne blev ophævet på hele området.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det er jo sådan lidt af en erkendelse, hr. Mogens Nørgård Pedersen kommer med, hvis vi tænker tilbage til sidste gang, vi fremsatte forslag om det: Dansk Folkeparti har hele tiden kørt med en generel afskaffelse, også dengang det skulle aftales, at vi skulle fremsætte beslutningsforslag om en generel afskaffelse, og under førstebehandling snakkede jeg om en generel afskaffelse. Det afviste regeringen, for det var kun lønmodtagere, det skulle gælde for, og det kunne Dansk Folkeparti ikke acceptere, for vi ønskede en generel afskaffelse, lige så vel som hr. Mogens Nørgård Pedersen også ønskede en generel afskaffelse.